

F R I T

D A N N M A R K

Nummer 7.

Udgivet af en Kreds af Danske.

Oktober 1942.

J A , C H R I S T M A S ! V o r t F o l k e r p a r a t !

Svar paa Christmas Møllers Opfordring til Sabotage.

- - - o - - -

Statsministeren har talt. Indenrigsministeren, Undervisningsministeren og Udenrigsministeren har talt. De har advaret mod, afvist og strengt fordømt Sabotage. De har valgt at tale paa et Tidspunkt, hvor det gavnet vort Land mest, om de havde tiet.

Men er Folket enig med sine Ministre? Visselig ikke. Befolkningen hader Undertrykkelsen og Undertrykkerne. Befolkningen ønsker ikke nogen begunstigelsestilstand blandt de undertrykte Lande, men Friheden. Befolkningen indser fuldt vel, at Tysklands Sejr er Danmarks Undergang, og at kun en Engelsk-Russisk-Amerikansk Sejr kan aabne Frihedens Porte. Befolkningen ser gerne den demokratiske Sejr over Nazismen fremskyndet. Hellere i Morgen end om et Aar! -

Kun dersom man vil glide viljesløst ind i det tyske Magtomraade, hvis man vil sælge sin Frihed for Linsér og Kul, hvis man vil forlange Krigen og sin egen Undertrykkelse, skal man lægge Hænderne i Skedet og tie og bie. - Vil man Sejr for Demokratiet, for Folkestyret og for Selvstændigheden, skal man følge de bedste Traditioner i det danske Folk, saaledes som de allerede er kommet til Orde tidligere i FRIT DANMARK og saaledes som de den 6. Sept. kom til Orde i Christmas Møllers Sabotage-Tale fra London. Han sagde:

"Vi staar nu ved et Vendepunkt, hvor en meget vigtig Afgørelse skal træffes. Vi forstaar maaske, at den danske Statsminister taler, som han gør. Vi ved alle, hvilke Vilkaar han og hans arbejder under. There is a war going on; der er Krig i Verden! -

Men hvilken Krig?! Verdenhistoriens største og vigtigste. Det er ikke om Interesser, men om Idealer der kæmpes. Krigen afgør, om Herrefolketeorien, med alle andre gjort til Slaver, skal herske, eller om Friheden og Selvstændigheden skal raade i Verdens Lande, som det var Tilfældet i det Britiske Imperium. Det er ikke Landenes Krig, men Krigen mellem godt og ondt! Men se, i en saadan Krig kan der ikke være Neutralitet. Det er noget lunkent, hverken varmt eller koldt. Maaske var der Mening i det, da der kæmpedes om Interesser, men ikke nu, naar det er Idealer det gælder. Vi er enige om, at intet Offer kan være for stort, for at det kommende Slægtled skal kunne opleve Nazismens Nederlag. -

Naar vi brænder af Længsel efter den Dag det sker, saa kan vi ikke blive ved med at stille Fordringer til andre. Det er ikke nok med i Beundring at følge Storbritanniens Kamp, eller det norske Folks heroiske Modstand, der kræver aktiv Indsats igen og igen. Ikke Danmark, men det danske Folk som saadant er en Allieret og med en Allierets Sind. Det vil ikke sige, at vi har faaet og kan leve paa Løfte om Frihed efter Krigen. Bare lade andre kæmpe og saa høste Frugterne deraf. Det passer heller ikke til vor Natur og vore Ønsker. Nej, vi har et brændende Ønske om den Sejr, der gør Verden værd at leve i. Vi ved ikke, om der bliver mange Besværligheder og ogsaa nogen Uret, men vi ved, at den Sejr er den eneste Chance vi har, og vi stoler paa Fremtiden med Storbritannien og dets Allierede. Vi er altsaa ikke neutrale; man kan overhovedet ikke være neutral mere. Denne gigantiske Kamp vedrører os alle, dig og mig, Danmark, Norge, Sverige. Ingen kan melde sig fra. Man kan kun være for eller imod. -

Men er vi ikke neutrale, og det kan vi altsaa ikke være, saa har vi ogsaa en Pligt til at gøre det, der gavner den Sag, vi holder med, mest. Til at skade Tyskland og gavne vore Allierede. Hvad den britiske Luftfartsminister siger er gavnligt, det maa gøres! Og hvad der skader v o r Sag, det maa undgaas. Derfor siger jeg, vel vidende hvad jeg gør, saa dødsens alvorlig Situationen er for os alle, saa maa Danmark og vi Danske ogsaa tage vor Part af Byrderne! -

"Nu er det Transporterne det gælder", sagde den engelske Luftfartsminister, "her kan I - og det er Danskerne der er Bud til - være vore Medarbejdere i Afskæring eller Standsning af Transportsystemets Pulsårer for Tyskland. Aksens Transportsystem er lige saa skrøbeligt som det menneskelige Blodsystem. Beskadiges en Del af Aarenettet, gaar det ud over det hele. Ødelæggelsen af et Lokomotiv her, kan medføre Komplikationer der - paa de russiske Fronter. Sænkningen af en Færge eller en Lægte, desorganisere hele Arbejdet paa det Skib, der venter paa at blive lastet eller losset i Havnen og tvinger dermed Hitler til at føre Forsyninger over det allerede skrøbelige og overbelastede Jernbanenet. Skader og Forsinkelser gennem Bombeangreb yder sin Part."

- Men det er altsaa de Midler - sluttede Christmas Møller - vi har til at kvæle og stramme Tysklands Transport-Organisation. - Gør jer Pligt, gør jert Værk! Ja, lad der blive Sandhed i de Ord, som vi ofte har sunget, lad hver paa sin Post følge Budet og Kaldet deri: KÆMP FOR ALT, HVAD DU HAR KÆRT, DØ OM SÅA DET GÆLDER. DA ER LIVET EJ SÅA SVÆRT, DØDEN IKKE HELLER!

Denne Tale af Christmas Møller har skabt Rædsel paa Christiansborg. Men dansk Ungdom, danske Patriotter har svaret med en Række Sabotageakter, hvoraf en Del findes nævnt andetsteds i Bladet, og Brandene har flammes Landet over, hvor Tyskerne og Virksomheder, der arbejder for dem, har til Huse. DET DANSKE FOLK KENDER SIN PLIGT OG ER PARAT! - - -

HVAD HAR TYSKERNE TIL HENSIGT ?

=====O=====

Omkring den 25. Sept. svarede den danske Regering paa et tysk Krav om Bevæbning af de Handels-skibe, der sejler efter Kul i Rotterdam. Regeringen indrømmede Tyskerne Ret til at bevæbne Handelsskibene - naar det danske Flag samtidig blev erstattet af det tyske. Paa dette "Tilbud" svarede Tyskerne ikke. - Men den 29. Sept. om Formiddagen overrakte den tyske Befuldmægtigede, v. Renthe-Fink det danske Udenrigsministerium en Note fra den tyske Rigsregering, hvori denne beklager sig over Tonen i det Takketelegram, Kongen af Danmark havde sendt Hitler som Svar paa Hitlers Fødselsdagstelegram. Kongen havde telegraferet: "Meinen besten Dank! Christian Rex". Det maatte være klart, udtalte Renthe-Fink, at en Lykønskning fra Hitler til en Konge af Danmark var en meget stor Æresbevisning, men Kongen havde altsaa blot "kvitteret" for Modtagelsen. Den tyske Rigsregering vilde imidlertid vide at finde Udveje og Midler til at hindre en Gentagelse. En saadan Fornærmelse kunde ikke taales, Gesandten havde faaet Ordre til øjeblikkeligt at forlade Landet. Det var en Førerbefaling, og den maatte adlydes. - Sammen med Gesandten rejste ogsaa General Lüdke og Admiral Mewis, Politi- og SS-General Kannstein og Presseattaché Meissner. Samtidig var den danske Gesandt i Berlin blevet anmodet om at forlade Tyskland.

Den danske Regering dreftede Sagen med Kongen, og man enedes om at svare, at det var en normal Form for Besvarelse af Lykønskninger til Kongen, hvad det vitterligt ogsaa er. Yderligere tilbød Kongen at lade Kronprinsen rejse til Berlin for personligt at tale med Hitler; man forespurgte fra Udenrigsministeriet, om Kronprinsen vilde blive modtaget, men fik intet Svar. - Hvad der ligger bag ved disse opsigtsvækkende Skridt, er endnu ikke klart. Kongetelegrammet var naturligvis kun et Paaskud for Tyskerne til at foretage en radikal Ændring af Forholdene i Danmark. I Krigens Vendepunkt, med Nederlagets uafvendelige Skæbne foran sig, handlede Tyskerne i yderste Desperation. Hitler, Göring, Goebbels og Ribbentrop har kappedes om at holde defaitiske Taler, som kun lover det tyske Folk en Uendelighed af Lidelser og det øvrige Europa en Udplyndring og Terror, hvis Omfang man næppe kan forestille sig. - torsdag den 1. Oktober kom der en ny General til København. Han holdt en Tale til de tyske Officerer, hvori han erklærede, at saavel den danske Konge som den danske Regering havde fornærmet Hitler. En Dagsbefaling forbød Tyskerne al Omgang med Danskerne. Det har dog indtil nu ikke ændret deres Opførsel overfor de unge Piger, men under alle Omstændigheder kan det kun glæde os, om der endelig nu bliver draget en skarp Skillelinje mellem hæderlige Mennesker og Barbarer. - Derefter gik Dagen uden store Forandringer. Meissner og Kannstein vendte tilbage. Det eneste, der tilsyneladende var sket, var det, at Tyskerne havde trukket deres øverste Embedsmænd i Danmark til Berlin til Konference, sendt en ny General herop - og i øvrigt faar vi saa vente og se, hvilke Beslutninger det behager de høje Herrer i Berlin at træffe. Endnu har der ikke overfor Regeringen været fremsat direkte tyske Krav. Men at der er Tale om en Skærpelse af Kursen i Danmark, kan ingen tvivle om. - Udenrigsminister Seavenius benyttede Lejligheden til at give Luft for sin Vrede - ikke overfor Tyskerne, men overfor den københavnske Presse. Han meddelte, hvad der var sket og ikke sket og kommenterede det paa følgende Maade: Vi har ikke været venlig nok mod Tyskerne. Kongehysteriet er drevet over Gevind, og Officererne har vist Frikorpsset Foragt i Stedet for Venlighed og Forstaaelse. Kongen havde tidligere været det faste Punkt og en Støtte for Regeringen. Nu var Kongen svækket, og Regeringen maatte blive det faste Punkt! - Disse besynderlige Forklaringer betyger imidlertid saa lidt overfor Kendsgerningerne. Befolkningen vil føle det som en Befrielse, at der nu omsider skabes klare Linjer, og at Tyskerne uden egentlig Foranledning fra dansk Side udnævner os til deres Fjender og dermed opretter den ny Front i Danmark, som naturligt maatte komme. -

SANDELIG, S T A L I N G R A D HOLDT, HVAD DEN LOVEDE !

=====O=====

Kampen om Stalingrad raser, raser paa den anden Maaned.

Hvilket vældigt Perspektiv giver det ikke den engelske Premierminister Winston Churchills korte, lakoniske Svar paa Forespørgslerne i Parlamentet om Stillingen i Rusland. Han afgav sit Svar den 8. Sept., og Svaret lød helt enkelt: "Det er i Dag den 8. Sept.!". Hele den tyske Plan for Sommeroffensiven i Rusland er standset, og Stalingrad er endnu en Gang i Ruslands Historie den Fæstning, som standser Barbarernes Hærtog og redder Europa! Før kom Barbarerne i Hunnernes Skikkelse fra Øst. I det 20. Aarhundrede er Hunnerne brudt op fra Centraleuropas Fabriksbyer og har vendt sig mod Øst og Vest. Med Hitlers Hunnerkolonner skal naa Volga, før de kan vende sig mod Themsens. Derfor var Churchill saa tillidsfuld - "Det er i Dag den 8. September!"; og han kunde have tilføjet: "men Tyskerne staar ikke ved Volga og naar aldrig til Volga, den hellige Flod." - Stalingrad! Her mødte Hitler sit uafvendelige Nederlag. Det var den tyske Offensiv-Plan efter tysk militær Tradition at kløve Rusland. En Offensiv i Syd skulde i Juli have bragt den tyske Hær over Kaukasus, og en anden Offensiv over Don og Volga skulde have bragt dem til Astrakan og Folkeporten mellem Ural og det kaspiske Hav. Endeligt skulde Tyskerne være stødt frem fra Hviderusland mod Moskva, eller maaske snarere mod Vologda, det vigtige Knudepunkt, hvis Erobring vilde have sat Tyskerne i Stand til at afskære Moskvas Forbindelser med Archangelsk og Marmansk. Intet af disse strategiske Maal er naaet - Linien A-A, Hitlers berømte, nu berygtede Østvoldlinie fra Archangelsk til Astrakan, er forblevet et fata-morgana, og i sin Vinterhjælpstale den 30. Sept. tilpasser han da ogsaa Maalene efter de opnaaede Resultater. - Don. 6. August var Tyskerne omsider naaet til Kaukasus, men kæmpede endnu i Don-Buen, fjernt fra Volga. Stalingrad eller Kaukasus? v. Bock tilraadede at koncentrere hele Angrebekraften om Kaukasus og støde frem mod den persiske Havbugt. Men Hitler vilde baade-og. Først den 21. og 23. August naar nogle hurtige tyske Fortropafdelinger at se et Glimt af Volga, og den 24. gaar en Hær over Don nordvest for

Stalingrad-Afsnittet. Et voldsomt Bombardement af Byen fra Luften følger, og saa sætter Hitler alle Kræfter ind; han giver Ordre til at storme Byen. - Russerne harz imidlertid under Tyskernes relativt langsomme Fremrykning i Don-Buen opholdt dem længe nok til at sætte Stalingrad i Forsvarstilstand. Før i Tiden var Byen en Fæstning; men det er længe siden. Nu er det en fredelig Fabriksby, som leverede Landbrugsmaskiner til den sorte Jords Kollektivbrug. Af den langstrakte, smalle Flodby skabes i Hast en af Historiens stærkeste og sindrigste Bunkerstillinger, med underjordiske Forraadskamre, Ammunitionsdepoter, Stabskvarterer og Ildledningscentraler. Hvert Hus i Byen omdannes til en Fæstning. Hver Indbygger, Mand som Kvinde bevæbnes og er beredt til hellere at dø end udlevere deres By til Barbarerne. Tyskerne forsøger et Chokangreb for at løbe Russerne over Ende. Men forgæves. Saa prøves der paa fra Nord at og Syd at omgaa Byen. Ogsaa forgæves. Og endelig maa v. Bock den 8. Sept., den Dag Churchill i London kan udslynge sit "Det er i Dag den 8. Sept.!" paa een Gang fuld af Haan og Triumf, denne Dag maa v. Bock gaa til Frontalangreb. Den dyreste af alle Offensivhandlinger, den i Menneskeliv kostbareste er den tyske Hærførers eneste Mulighed. - Vi er nu en Uge inde i Oktober, og Tyskerne kæmper forgæves mod Stalingrads heltedige Forsvarere. Vil det nogensinde lykkes dem at erobre Byen? Næppe. For England var den 15. September 1940 Vendepunktets Dag. Den Dag var Slaget om Lufthæredømmet over England afgjort til Englændernes Fordel. En heroisk Indsats, en Foragt for Lidelser og en sejj Tro paa det retfærdiges Sejr reddede det britiske Imperiums Centralfæstning. En endnu mere heroisk Indsats, en endnu større og mere straalende Opofrelse for Fædrelandet, en endnu voldsommere gigantisk Kamp har den 8. Sept., da v. Bocks Planer strandede, vendt Krigens Gang for den russiske Jords tapre, ukuelige Forsvarere. - "Mit Hjerte bæver for Stalingrad", udtalte forleden en ældre, konservativ Dame, som hele sit Liv af et ærligt Hjerte har hadet Sovjetunionen og alt, hvad dens var. Men med disse Ord ramte hun Stemningen her i Landet som overalt i Verden. Overalt, hvor Frihedstanken gror, følges Stalingrads sammenbidt forbitrede Kamp med Ængstelse, med Beundring og Taknemlighed. Allerede nu kan de tyske Hære om Natten mærke Vinterkulden bide i Kinden, og de snapper efter Vejret efter de voldsomme Slag, som Russerne har tilføjet dem. Foran dem er nu kun Vinterens haabløse Tilbagetog, Nederlag, Død og Kaos. . . .

Sandelig, det er ikke uden Grund vore Hjerter i disse Maaneder har bævet for Stalingrad; men Stalingrad holdt, hvad den lovede!

FRIHEDSKAMPEN SKARPES ! Lørdag den 5. Sept. Kl. 10,30 Form. blev en dansk Politimidand dræbt i en Lejlighed ved Damhussøen. Samtidig afgik en god, dansk Sømand, senere genkendt som Hovmester Johannessen, ved Døden for egen Haand. Politimidanden havde skudt først, men uden at ramme, og Hovmesteren besvarede Skydningen. Politibetjent Østergaard-Nielsen blev dræbt paa Stedet. Hovmester Johannessen tog Gift og døde ved Ankomsten til Politigaarden. - Om Politimidanden er der skrevet og sagt meget. Om Hovmesteren intet. Han blev overrasket ved en Radiosender, ifærd med at sende sine Budskaber til England. Han var - antagelig i det tidligere Foraar - kommet til Danmark for at hjælpe med til at forberede Danmarks Befrielse fra det tyske Aag. Siden Begivenheden paa Vinkelagervej vækkede det danske Folk og understregede, hvor iherdigt der i det skjulte arbejdes her i Landet paa at svække den tyske Besættelsesmagt og forberede Frihedens Dag, er endnu en af dem med Faldskærm ankomne danske Frihedskæmpere blevet Offer for en altfor energisk Hjælpsomhed fra det danske Politis Side overfor Tyskerne. Lørdag den 26. Sept. blev en 25-aarig ung Mand overrasket i sit Logis i Øresundsgade i København. Han stod med Hænderne paa Ryggen, da Kriminalassistent Øst og Ordensbetjent Rasmussen brød ind i hans Værelse. Han foretog sig intetsomhelst aggressivt overfor de indtrængende; men de styrtede sig over ham, vred hans Arme af Led, hvorved en Revolver, han holdt i Haanden, gik af og etc Skud strejfede en af Betjentenes sudsikre Vest, som fik en Bule. Men at overmanden optage til Fange var ikke den for sin Nazificering berygtede Kriminalassistent Øst nok. Han og Kollegaen tømte deres Revolveres Magasiner i Kroppen paa den værgeløse Mand, og da han forlængst var død, rettede Nazisten sit sidste Skud mod hans Hoved, som fuldstændigt sønderlemmedes. Det var intet mindre end et Mord, overlagt, bestialsk, sadistisk Mord, som her fandt Sted. Den unge Mand faldt paa sin Post som Offer for en Landsforræder blandt Politiet. - Menneskejagten er for Alvor gaaet ind i Danmark! - Der udkommer et illegalt Blad, "De frie Danske", som Tyskerne i den seneste Tid med særlig Iver har forlangt standset. Da det i første Omgang ikke viste sig muligt at trænge ind til Organisationens Kerne, forsøgte man med en Provokation. Ad Omveje lod man sige, at en Kreds af formaaende Mænd med Prins Aksel i Spidsen ønskede at støtte Bladet. Der blev aftalt et Møde paa la Reine, og her fik Politiets Stikkere Lejlighed til at tage nogle af Bladets Medarbejdere i Øjesyn. Faa Dage efter begyndte Arrestationerne. Ialt er der efterhaanden arresteret mellem 10 og 20 Personer, hvoraf nogle blot har omdelt Bladet. 4-5 af Bladfolkene lykkedes det at forsvinde i Tide. Nogle af dem er allerede naaet i Sikkerhed udenfor Landets Grænser.

Naar man ikke kunde naa frem til de sigtede Gerningsmænd, tog man i Flæng deres Familienmedlemmer; og 10 af lod dem sidde "paa Bekendelse", som det hed i gamle Dage.

Under Razziaerne oplevede det danske Politi, hvad det selv opfattede som en Triumf, vi andre som en Skam, at det tyske Gestapo oftest endte i en Blindgade, saa at det danske Politi maatte tage Traadene op og forfølge de m. - Dette giver os Anledning til at sige til Politiet: Udnyt ikke Kendskabet til de interne Forhold i Landet, hvor Tyskerne staar magtesløse overfor et fremmed Folk med fremmed Tungemaal og først og fremmest med en helt anden og mere menneskelig Mentalitet. Gaa ikke i Tyskernes Tjeneste nu, hvor Kriegen vender og det danske Folk begynder at rejse sig til aktiv Modstand mod Tyskerne. Det danske Politi har nu to Mord paa sin Samvittighed. Sæt ikke flere Pletter paa dets Ære! -

REGERINGEN OG DE UNDERTRYKTE NATIONER

=====000=====

I et Brev af 18. Aug.d.A. har Rigspolitichefen tilskrevet Aarhus Politi følg.:
 "Da der er ankommet ca. 400 Organisation-Todt-Folk til Aarhus, gøres Politistyrken opmærksom paa, at disse Folk, hvis det kommer til Episoder med Danske, maa behandles haandfast af Politiet og de danske implicerede tilsvarende lempeligt. Forklaring: Af Todt-Folkene er ca. 240 hentet fra Koncentrationslejrene og ca. 60 er tvangsudskrevne Hollændere. De har ingen Rationeringskort."

Vi har i de sidste Par Aar været Vidner til adskillige Retsovergreb og Retsbrud i Danmark. Denne Instruktion fra Rigspolitichefen er kun et yderligere Skridt paa Vejen til fuldstændig Ophævelse af Retstilstandene her i Landet. Det er uhyrligt at tænke sig, at Rigspolitichefen i en Retsstat paa Forhaand instruerer Politiet om, hvorledes en bestemt Gruppe Mennesker skal behandles, dersom det skulde komme til Episoder, ganske uanset, hvem der maatte foranledige saadanne Episoder. Rigspolitichefen har allerede paa Forhaand udpeget de Hollændere, der er udkommanderet fra Koncentrationslejre eller paa anden Maade tvangsudskrevne af Tyskerne som de skyldige. Deres eneste Forbrydelse er, at de ikke har villet opgive deres nationale Frihedskamp. Men i Danmark, der selv er undertrykt af de samme Tyskere, hvor ogsaa det danske Folk fører sin nationale Frihedskamp, der bestemmer Rigspolitichefen, at disse undertrykte Hollændere skal behandles haandfast.

Kan det overhovedet tænkes, at der mellem det undertrykte danske Folk og de tvangsudskrevne Hollændere, med hvem vi føler os i Skabnefællesskab, skulde kunne opstaa Episoder? Nej, slikt vilde være utænkeligt. Derimod er det vel muligt, at der kunde opstaa Episoder mellem de uheldige Hollændere og danske Nazister, der optræder som villige Lakajer for Undertrykkerne. Og saa forstaar man straks bedre, hvilke Danske det er, Politiet har Ordre til at behandle lempeligt. Mon Rigspolitichefen overhovedet forstaar, hvilken Indflydelse paa Retsopfattelsen her i Landet i Almindelighed og indenfor Politikorpsset i Særdeleshed saadanne Ordre naturnødvendigt maa have?

Men Rigspolitichefens Brev har en langt videre gaende Betydning. Saadanne Instruktions kan ikke være udstedt uden at have Justitsministerens principielle Godkendelse. Naar dette imidlertid er Tilfældet, rejser det Spørgsmaal sig: er dette den danske Regerings Stilling overfor de undertrykte Nationer i Europa? En saadan Indstilling fra Regeringens Side kan blive skabnesvanger for Danmarks Fremtid. Naar Freden en Gang skal sluttes, kan den danske Regering Indrømmelsespolitik overfor Tyskland berede vort Land adskillige Vanskeligheder. Men hvis hertil kan føjes en Anklage for fjendtlig Indstilling og aabenbare Retsovergreb overfor Borgere fra andre undertrykte Nationer, da vil Ansvaret komme til at veje tungt paa den danske Regerings Medlemmer; ingen Bortforklaring er mulig.

Det danske Folk tager afgjort og bestemt Afstand fra Rigspolitichefens Instruktion til Aarhus Politi. Det var ønskeligt, om den danske Regering vilde tage et lige saa klart Standpunkt - selv om den derved skulde desavouere Justitsministeren! - -

La Cours Dom .

=====000=====

Vilh. la Cour blev fængslet den 23. Febr. 1942 og derefter sat under Tiltale ved Byretten for Overtrædelse af Ørumloven § 3, Nr. 3 ("i øvrigt foretager Handlinger af lignende Karakter, som er egnede til alvorligt at skade Danmarks Interesser i Forhold til Udlandet", d.v.s. Handlinger, der minder om Sabotage mod Værnemagten eller aktiv Hjælp til Tysklands Fjender), der medfører streng Fængselsstraf, mindst 1 Aar, og Lov 22. Juli 1940 § 1 ("Den, der i trykt Skrift eller paa anden Maade offentligt giver Meddelelser, der er egnede til at skade Landets Interesser i Forhold til Udlandet"), der medfører Fængsel i højst 1 Aar, evt. blot Hæfte eller Bøde.

Hans "Forbrydelser" var 2 Foredrag, "Vor Neutralitet", holdt den 4. Febr. i Damhuskroen, og "Historien om et Korstog" holdt 8. Sept. 1941 i Aabenraa og 27. Jan. 1942 i Aalborg. Byretten gav ham den 12. Maj 4 Mdr. Hæfte for "Vor Neutralitet", men frifandt for "Korstoget"; Højesteret dømte ham den 25. Juni for begge Foredrag til 7 Mdr. Fængsel; begge Instanser fandt Ørumlov uanvendelig. Byretten fradrog 78 Dage for Varetægtsfængslet (23/2-12/5), medens Højesteret kun fradrog ialt 80 Dage, saa at Straffen er afsonet noget ind i November. Højesterets Dom er eenstemmig, afsagt af 11 Dommere. -

I Byretsdommen, der ikke indeholder nærmere Referat af Foredragene, hævder la Cour, at Foredragenes Indhold har været neutralt, at de helt igennem er holdt i en akademisk Tone og Form; han har ikke tilsigtet at fornærme nogen, men kun at vække den nationale Følelse; særlig stærkt er betonet, at han hverken er pro-engelsk eller anti-tysk, men alene dansk, at det er det danske Folk, der har det fulde Ansvar for Begivenhederne den 9. April, og at man mangler det fornødne Materiale til at udtale sig om Krigsskyldsspørgsmaalet.

Byretten finder, at "visse Punkter", som f. Eks. Udtalelserne om, at snart ethvert Barn kan se, at Tyskland ikke kan vinde Krigen, og "Rovnorderens lille Kanariefugl" er egnet til at skade Landets Interesser alvorligt i Forhold til "Udlandet". (Man vilde faa mere Respekt for den danske Regering, hvis Lovene talte sandt og skrev "Tyskland" i St.f. "Udlandet"). - HØJESTERETS Dom giver først et længere Referat af Foredragene; af det om "Korstoget" gengives: Der tages Afstand fra den tyske Propaganda, der fremstiller Krigen som et Korstog mod Bolshevismen, hvis Imperialisme og Ideologi i øvrigt stærkt fordømmes; Krigens Maal er Erobring af ny Jord; Ideologien er kun et Middél; i Danmark betegner Bolshevismen ingen Fare; derimod er der en gensidig Forstaaelse og en vis Overensstemmelse mellem Tilhængere af det nazistiske og det bolshevistiske System. Det er nødvendigt, at Krigen ender med Oprettelsen af en ny Orden, der giver alle Nationer Sikkerhed, men under Ledelse af en fælles, haandgribelig Magtfaktor; al Uro skal holdes borte fra Europa ved en enkelt Magts Ledelse, men ved Opretholdelse af de enkelte Staters Suveranitet.

Af Neutralitetsforedraget anføres: Neutralitetspligterne blev gennemgaaet dels historisk (Sondringen mellem retfærdige og uretfærdige Krige), dels paa Baggrund af Folketingets Beslutning af 19. Jan. 1940; Regeringen har opgivet den neutrale Holdning ved Erklæringen af 8. Juli 1940, Scavenius' Meddelelse af 4. Juli 1941 ang. Frikorps "Kryssing", Hjemkaldelsen af Gesandten i Moskva og Underskrivelsen af Antikominternpægten. I denne Forbindelse nævnes de 2 Citater fra Byretsdommen, se ovfr., som en Advarsel med Henblik paa Forholdene ved Fredsslutningen, ligesom Norges Stilling fremgaves. Foredraget ender med en Sammenligning mellem Ruslands Forhold til de baltiske Stater og Tysklands Forhold til Danmark.

Højesteret bemærker hertil, at Tilhørerne har maattet forstå, at la Cour kaldte Krigen mod Rusland en ren Erobringskrig, der ikke kunde tiltrædes af nogen "fri" Stat, at Krigen bedømt fra Tysklands Side maa kaldes "uretfærdig", og at den tyske, autoritære Statsform stærkt fordømmes. Disse Udtalelser tillige med Sammenligningen mellem Ruslands Forhold til de baltiske Stater og Tysklands Forhold til Danmark, Fremhævelsen af Forholdene i Norge, Bemærkningerne om at snart ethvert Barn kan se, at Tyskland ikke kan vinde Krigen, og om Rovmorderens lille Kanariefugl findes "egnede til at skade o.s.v." under Hensyn til Foredragets Tendens og hele la Cours Fremstillingsmaade. Højesteret bemærker yderligere, at la Cour i de sidste Aar har udgivet forskellige Pjecer, hvoraf 2 er beslaglagt, og at han har skrevet en om Korstoget, men hidtil ikke udgivet den for at undgå Vanskeligheder; endvidere, at Udenrigsministeriet til Brug under Sagen har udtalt at la Cour baade ved sine Pjecer og ved sine Foredrag i meget høj Grad har bidraget til at skabe Vanskeligheder i Forholdet til de tyske Myndigheder, og at Ministeriet forgæves har opfordret ham til at holde op med sin Virksomhed.

Begge Domme omtaler, at der paa Mødet i Haderslev er brugt et Udtryk "de bare Næver", men at det er uklart, hvorledes det er sagt, hvorfor man maa se bort fra det. - -

Som Læserne vil mindes, er det Højesterets Præsident, der er Skyld i, at la Cour nogen Tid før 25. Juni blev afskediget. Nu har vi yderligere Rettens Dom, der er en Skamplet paa dansk Ret, umulig nogensinde at vaske helt af, uanset hvilken Oprensning la Cour faar, naar Nazismens uafvendelige Nederlag fuldbyrdes.

Dommen er offentliggjort i Ugeskrift for Retsvesen for 19. Sept., Side 772, der findes paa de fleste offentlige Kontorer og Sagførerkontorer. - - -

"FRIKORPS DANMARK" TERRORISERER LANDET.

-----oooOooo-----

Siden "Frikorps Danmarks" Hjemkomst er der ikke forløbet en Dag uden Uroligheder det ene eller det andet Sted i Landet, provokeret frem af "Heltene". Vi gengiver nedenfor nogle enkelte af de Episoder, der har fundet Sted i København: 10. SEPT.: En Frikorpsmand faldt i Søvn i Amager Bio. Efter Forstillingen vækkes han under almindelig Moro. En ældre Dame spørger bekymret, om han er syg. Som Svar faar hun en Række Knynaveslag i Ansigtet. - 19. SEPT.: Paa Café "Nørrebro Runddel" trænger en Bande Frikorpsfolk ind under Anførsel af den berygtede Voldsmænd Henning W e s s e l. De forulemper Gæsterne, foranstalter forskelligt Hærværk, tømmer bl.a. Ølankrenes Indhold ud paa Gulvet. Senere fortsætter de med at overfalde en Del Mennesker ved Sporvognsstoppestedet udenfor, for endelig at afslutte Aftenens Bedrifter med en større Gang Rusknusning i Hovedstadens Brugsforening, Jagtvej. - 20. SEPT.: 5-6 Frikorpsfolk overfalder med Bajonetter nogle Civile i Muslingeskallen paa Raadhuspladsen. En Betjent kommer til og trækker Pistolen, men overmandes og frastjæles Pistolen af en civil Tysker, der er i Følge med Frikorpsfolkene. - Samme Dag overfalder - ogsaa paa Raadhuspladsen - en Del Civilpersoner af Frikorpsfolk med dragne Bajonetter. Og paa Toldbodvej irriterede et Cyklebud af en eller anden Grund nogle Frikorpsfolk, som kom kørende i Bil. 4 Mand springer ud, og medens de 2 holder Budet, bearbejder de andre to ham med Naveslag. En ældre Arbejder fra B & W, som kommer forbi, raaber "Fy!" - med det Resultat, at han straks har 2 Mand over sig. - Det ikke blot synes, men er desværre en Kendsgerning, at Politiet er ude af Stand til at beskytte Borgerne mod disse Gangstere. Det er ikke god Vilje det skorter paa; men Frikorpsfolkene driver deres Terror i Ly af den tyske Værnemagt, som danske Myndigheder ikke maa røre. - En Millionby behøver imidlertid ikke at lade sig terrorisere af en lille Flok Bøller - selv om Byen er besat af fremmed Militærmagt. Ved en tilstrækkelig haandfast Optræden fra Civilbefolkningens Side overalt, hvor Frikorpsfolk forsøger sig med Provokationer, vil det være muligt at holde dem nede og sætte dem saa eftertrykkeligt paa Plads, at de fremtidig mister Lysten til at "optræde". - Det er beklageligt, at Korpset har antaget Navnet "Frikorps" - "Forræderkorps" havde været mere i Overensstemmelse med de faktiske Forhold. - -

SØNDERJYDERNES KAMP - OG VOR .

-----oooOooo-----

Et af den danske Nations stolteste Minder er Sønderjydernes nationale Frihedskamp under Fremmedherredømmet. Deres stejle Udholdenhed gennem mere end 50 lange og bitre Aar, parret med deres vaagne Angrebslyst, naar og hvor Fjenden stod svagt, sikrede dem til Slut Sejren. Der vil være Grund til at lære af dem nu, hvor ikke blot en Landsdel, men hele Landets nationale Eksistens er i Fare.

Der skal stor Dristighed til at paastaa, at det officielle Danmark, som det faar Udtryk i Samlingsregeringen, føler sig trykket af nogen Pligt til at videreføre disse Kampens Traditioner. De Danske, der som Embedsmænd gik i Prøjsornes Tjeneste, var lige saa lidt som Angivere og betalte Indepiskere højt estimeret i det gamle Nordslesvig.

"Naar et Folk kommer under Fremmedherredømme, staar det overfor et Enten-Eller. Enten

Kamp, d.v.s. Hævdelse af sit eget Jeg, af sit nedarvede Særpræg, og det betyder selv under tilsyneladende ugunstige ydre Forhold en rig Kulturudvikling med betydningsfulde Fremskridt i alle Retninger. - Eller Fred, d.v.s. Selvopgivelse, langsom Hensygnen under gentagne Svingninger mellem blot vegeterende Liv og krampagtige Dødskampe, og det betyder trods alle lockende Løfter Nedgangstider med aandelig og timelig Armod i Følge. Valget er derfor ikke svært. - VORT VALG ER KAMPEN." - Saadan talte H.P.HANSEN i 1906.

Valget har muligvis nu været sværere for Regeringen, men i alle Fald: den valgte "Freden", og det vil ikke være vanskeligt at finde saavel det "vegeterende Liv" som den "krampagtige Dødskamp" og som den "aandelige og timelige Armod" personificeret i forskellige af dens Medlemmer. - Den her rejste Anklage gælder imidlertid ikke blot en Række mere eller mindre kompromitterede Ministre. Problemet rækker videre. Der findes her i Landet Mennesker, som vel støtter politisk Samlingsregeringen, men som personligt afviser eller endog fordømmer den paa ganske afgørende Punkter; fra dette lidet afklarede Standpunkt kaster de sig ikke desto mindre med en ærlig dansk Overbevisning og ofte med beundringsværdig Energi ud i et omfattende nationalt Arbejde. - Tiden er nu inde til, at disse oprigtige og myreflittige Danske standser op et Øjeblik og spørger sig selv: Bærer vi/vort Arbejde de sønderjydske Traditioner videre paa rette Maade?

H.P.HANSEN paapeger i en Tale om M o n r a d, at denne ramte en dansk Nationalsvaghed: "Hangen til at bruge store Ord, til ikke at tage det saa nøje med Løfter, Hangen til at stole paa andre, Hangen til at synge om, tale for, drikke paa Sagens Fremme, samtidig med at man skyer Ofre og glemmer Arbejdet." - Lad os se det, som

det er: Disse Ord rammer meget af vor Tids nationale Arbejde. Frasen er ved at kvæle det.

At føre de sønderjydske Kamptraditioner videre betyder imidlertid ikke slavisk at kalke de gamle Kampformer. Et af de mest beundringsværdige Træk ved deres Kamp var netop Evnen til at holde Maalet fast, medens Taktiken afpassedes efter den foreliggende Situation. Nu er Tiderne andre, og Modstanderen en anden end den Gang. De vigtigste Forskelle er: Nordslesvigerne Politik var en Politik paa langt Sigt. Frihedens Dag var for dem et fjernt Maal. Deres Kampformer var - efter Opgivelsen af Protestpolitikken - indrettet derefter: Det var Kampen for Bevarelsen af Sproget, af den danske Kultur, af Jorden paa danske Hænder. I denne Kamp vandt de frem Fodsbred for Fodsbred. Nu derimod maa vor Politik være allersnarest at vinde vor Frihed tilbage; ellers maa vi frygte en aandelig og materiel Sønderlemmelse af Landet. "Har vi Tid til at vente?" spurgte H.P.HANSEN Sønderjyderne og besvarede det med Ja. Og de ventede Aarti efter Aarti til Dagen kom. Vi derimod har hverken Tid eller Raad til at vente. -

Nordslesvigerne Modstandere, det wilhelmske Tyskland, var vel et haardt og magtsygt Herredømme, men følte sig dog bundet til at holde sig indenfor de Grænser, som Fortolkningerne af dets egne Love afgav - omend de ofte var ret vide. Nordslesvigerne kunde derfor anlægge deres Politik indenfor den præjisiske Legalismes Rammer, idet de gennemtvang Opfyldelsen af deres lovmæssige Rettigheder til sidste juridiske Snørkel. Men HITLERS Tyskland er ikke en saadan Modstander. Det proklamerer Love og giver Løfter blot for selv at bryde dem. Ingen Legalisme, ingen Respekt for nogensomhelst Retsnormer - ikke en Gang dets egne - binder dets Handlinger. Hensynsløs Terror til Gennemførelse af dets Magtinteresser er dets eneste Lov. Overfor dette nytter det ikke at klynge sig til Paragraffer. Kun deres egen Sprog forstaar de, og det dikterer i Dag Frihedskampens Former.

Men dette gælder ikke os alene. Medens Nordslesvigerne stod, og af de nys anførte Grunde valgte at staa, a l e n e - højst knyttet til Polakkerne og Elsass-Lothringen ved parlamentariske Kombinationer i den tyske Rigsdag - saa staa vi i Dag i Kampfællesskab med Eutopas undertrykte Folk i Syd og Nord. Den samme Skæbne er tiltænkt dem som os. Det bliver Sejr for alle eller Fald for alle. Her er intet frit Valg; Kampfællesskabet og Skæbnefællesskabet er en Kendsgerning, vi maa se i Øjnene uanset enkeltes Ønsker.

Her er det da vi maa ryste: Hangen til at stole paa andres Indsats af os. Her er det vi ikke maa glemme Arbejdet for Syngeriet. Hvilket Arbejde da? Det Arbejde, som vort norske Broderfolk staa midt i hver Dag: at sørge for, at vort Land ikke bliver en Hjælp for den Fjende, der truer vor Eksisten; men en Klods om Benet paa ham; at vi er med til at fremskynde hans Fald. - Og Perspektivet for dette Arbejde er det selvsamme som for Sønderjyderne seje Kamp: Gennem deres Mod og Udholdenhed viste de Alverden, at de var en levedygtig Folkestamme, at "de var og blev danske", og at de kunde og vilde leve som frie Mænd. Derfor og kun derfor kunde Folkeafstemningen gennemtvinges i Versailles.

Det er af livsvigtig Betydning for den danske Nation, at Verden, naar Freden skal sluttes, ikke har Grund til at tvivle paa, hvor det danske Folk stod og staa! -

UDENRIGSMINISTERIET FORBYDER - !

-----oocOoc-----

Vi bringer her et Uddrag af de Forbud mod Omtale af forskellige Begivenheder, der er udstedt i Aug. og Sept. af Hr. Eskelund:

25/8: Under Henvisning til den store Betydning der tilkommer de militære Begivenheder paa Østfronten, skal Pressebureauet indtrængende henstille til Bladene, at Beretninger fra Værnemagtens Overkommando om saadanne Begivenheder normalt bringes paa Forsiden og i en til deres Betydning svarende Udstyrelse. Denne Henstilling fremføres særligt overfor Provinsbladene, der i mange Tilfælde har bragt disse Meddelelser i beskeden Udstyr og inde i Bladet.

27/8: Bladene anmodes om ikke at bringe den af R.B. udsendte Meddelelse eller nogen anden Meddelelse om den i Anledning af Hertugen af Kents Død anlagte Hofsorg.(!)

14/9 Ang. Justitsministerens Erklæring til Frits Clausen. Ovenstaaende Meddelelse (Er-

klæringen) maa ikke kommenteres, saa lidt som Anretning og Overskrifter i sig maa indeholde nogen Kommentar, og den maa først bringes i Radioavisen Tirsdag. Det henstilles til Bladene ikke at optrykke de tidligere Udtalelser af Ole Bjørn Kraft og Frits Clausen i Forbindelse med Erklæringen eller i anden Forbindelse.

17/9: En i Dag Torsdag stedfunden Brand i Gummifabrikken "Tretorn" ved Helsingør maa indtil videre ikke omtales. 18/9: Ovenstaaende annulleres herved, idet det har vist sig, at Branden er opstaaet ved Selvantændelse. (!! - Red.).

19/9: En Kystbevogtningskutter er i Formiddags blevet minesprængt Syd for Helsingør. Hele Besætningen er reddet. Der maa ikke bringes Omtale af nogen Art af denne Begivenhed.

20/9: En i Aften i Pressens Radioavis bragt Meddelelse om, at den for nogen Tid siden ilanddrevne Bomuld ifølge Aftale med den svenske Regering formentlig skal deles mellem Danmark og Sverige, maa indtil videre ikke bringes i Pressen, idet Meddelelsen beror paa en Misforstaaelse.

21/9: En Ildebrand, der Natten til Mandag fandt Sted i et Pakhus ved Odense Havn, maa ikke omtales, før Meddelelse til Offentliggørelse maatte blive udsendt gennem R.B. Bladene bedes undgaa Omtale af Ildebrande, medmindre det foreligger klart, at der ikke kan være Tale om Sabotage.

Paa given Foranledning meddeles, at Sager om Overtrædelse af Handelsministeriets Bekendtgørelse vedr. Salg af Varer til den tyske Værnemagt ikke maa omtales, førend der er faldet Dom.

TIL E F T E R T A N K E !

---oooOooo---

Vi paabegynder hermed Offentliggørelsen af en ufuldstændig - Liste over Virksomheder, der arbejder for Tyskerne og derved bidrager til at

forlænge Krigen og Undertrykkelsen af vort Land:

Valby Maskinfabrik, F.L. Smith & Co. beskæftiger ca. 650 Mand; 70 % ved direkte tysk Krigsmateriale. De øvrige 30 % næsten udelukkende ved Ordre fra Tyskland. Her fremstilles: Kanonhjul, Dele til Lytteapparater, Dele til Antiluftskytte, Tandhjul m.v. til U-baade, Drejeskiver til Luftværnskanoner m.v.

A/S Vølund: Radiokasser af støbt Aluminium til Flyvemaskiner, Pansefærdighjul med Gumi, store Indsugnings- og Udstødningsventiler til U-baade. Ca. 85 % af Fabrikens Produktion gaar til Tyskerne.

A/S Hellesens Fabrikker har i Ordre 60000 Anodebatterier. Har tidligere leveret 35000 (til Flyvemaskiner og U-baade).

Dansk Industrisyndikat: 20 mm Maskinkanoner, forskellige Dele til Flyvemaskiner, Lytteapparater m.v. Beskæftiger ca. 1300 Arbejdere i Døgndrift.

Bohnstedt Petersen, Sundkrogsgade arbejder udelukkende for Tyskerne; fremstiller Ror til Flyvemaskiner, Udstødningsrør m.v.

Af S k r æ d e r firmaer, der syer Uniformer til Tyskerne kan nævnes: Firma Kaj & Knud Petersen, Løngangsstræde 23 (skal levere 7000 Uniformer før Jul), Firma Kent (Mester Dress), Frederiksborggade 36 (400 beskæftiget), Amagertorv 6-8 (200 beskæftiget) og Baggesensgade (200 beskæftiget). Badminton Hallen i Nürnberggade er omdannet til Systue for tyske Uniformer. Herrekonfektionsfirma Lysdahl, Amagertorv 6 og Korsgade 16 leverer daglig 150 Uniformer; har desuden oprettet Filial i Essen, hvortil danske Arbejdere sendes "frivilligt". Konfektionsfabrikken I.R. Bock, Østergade 26 arbejder med 2-Holds Drift. Wessel & Vetts Fabrikker, Landskronagade fremstiller hovedsagelig Gazebind til Tyskerne. Maskinfabrikken Atlas har bl.a. Rornav til U-baade, Kølemaskiner til Tanks, 500 Dampstraalepumper i Arbejde.

Sørensen & Madsens Skøtøjsfabrik, Nørrebrogade 26: Marinefodtøj.

Dansk Aluminiumsindustri, Englandsvej: Flyvemaskinedele.

Frederiksberg Metalvarefabrik, Nitivej: Miner og Hylstre til Flamnekastere.

A/S Titan: Kraner (til Norge), Lavetter, Rekylbremser m.v.

A/S Det Danske Tjærekompagni, Nyborg: Fenol og Benzol.

Dansk Akkumulator og Elektromotorfabrik, Odense: Pr. Uge 25 Omformere til Flyvemaskiner og U-baade.

Allerups Maskinfabrik, Odense: 75 Motorer til Lokomotiver.

- Alt det ovenfor nævnte Arbejde er udelukkende bestemt til Tyskerne. Vi skal i næste Nr. fortsætte Listen - den giver et anskueligt Billede af, hvor meget Danmark betyder for Tysklands Krigsindustri, og hvor nødvendigt det er at lægge flest mulige Hindringer i Vejen for, at dette Arbejde kommer til Udførelse. -

S K I B S F O R L I S .

S/S "Astrid", Rederiet "Myren" (Holm & Wonsild) minesprængt 19/9 udfor Øster Flak ved Læsø paa Rejse fra Under Bjergningen af S/S "Koldinghus" den 13-15/9 minesprængtes i umiddelbar Nærhed af Bjergningsstedet 1 tysk Damper (5 omkom) og 1 finsk Damper (1 omkom). - I Dagene 21-25/9 minesprængtes i Sundet omkring Saltholm -Drogden: Tysk Skonnert "Heimat" af Hamborg, dansk Kutter "Povl" af København (2 Mand omkom) samt en Skonnert, hvis Navn og Nationalitet i Øjeblikket er ukendt. - Skonnert "Sara" af Lohals minesprængt 22/9 ud for Snækersten. S/S "Falken", tilh. DFDS minesprængt udfor Helsingør 21/9. - -

Dette Blad er et L a a n, som skal gaa videre til en anden, indtil det er slidt op!! Hører D E til et "pensioneret Folk", der intet vil sætte ind for sin egen frie Fremtid ?

TIL EFTERFØLGELSE !

1) Den 1/9 Kl. 8 konstateredes, at der var udført Forsøg paa Afsporing af et tysk Ammunitionstog paa Kystbanen, ca. 600 m. Nord for Esbjerg Station. - 2) Omkring 1/9 fandtes paa et Baadebyggeri i Brødballe Brandbomber anbragt i 3 tyske Hurtigbaade. Desværre virkede kun de 2, saa at Skaden ikke blev saa alvorlig som tilsigtet. 3) Først i Sept. brændte et stort Tøjlager i Kælderen Fredericiagade 21, Aarhus. Det tilhørte Skræderfirmaet J. Thorup, Bispetorv, og skulde have været syet til tyske Uniformer. 4) I det sydlige Jylland er i de sidste Par Maaneder ca. 50 og paa Fyn endnu flere Jernbanevogne fyldt op med Sukker i Smøreljerne. Resultat: Lejet brænder sammen. - 5) 12/9 brændte en Banevogn med Halm paa Haderslev St. Halm og Vogn var tysk Ejendom. Politiet konstaterede som Aarsag Gnister fra et Lokomotiv; men "Sønderjyllands Socialdemokrat" skrev, at var der noget, der var sikkert, var det det, at det ikke var Gnister fra et Lokomotiv, der havde antændt Vognen! 6) Natten mellem 14. og 15. Sept. nedbrændte en Træbygning (med Værnemagts Lager) paa Taarnborgengen ved Korsør. 7) 17/9 brændte Gummifabriken "Tretorn"s store Varelager af Raagummi. 8) Natten til Mandag den 21/9 udbrød en stor Brand i et Pakhus paa Odense Havn, hvor Værnemagten havde opmagasineret meget store Forraad af alle tænkelige Ting, bl.a. Konserver og meget vigtige Dele til U-baade og Flyvemaskiner. Politiet anslaa Brandskaden til ca. 3 Millioner og har udsat en Ducør paa 5000 Kr. 9) Natten til 22/9 brændte et meget stort Oplagsskur i Næstved, med Halm, Foderstoffer o.l., tilhørende Værnemagten. - 10) Lørdag 26/9 eksploderede 3 Bomber paa Opel Værkstederne paa Lyngbyvej, København. Skadens Omfang ukendt. -

TIL EFTERTANKE !

1) Ved en Kritik over Øvelserne i Sydsjælland udtalte kommanderende General Gørtz, at han var vidende om, at nogle Officerer i Hæren havde planlagt et Statskup; med Vold vilde de styrte Regeringen og indføre autoritært Styre. Ebbe Gørtz advarede de paagældende; men det havde unøgtelig været mere betryggende, om de straks var blevet fjernet fra Hæren. - 2) De brave Drengene i Aalborg, som havde dannet en Churchill Klub til Ødelæggelse af den tyske Værnemagts Materiel, har igen ladet høre fra sig. Under en Luftalarm fornylig konstateredes det, at Klubbens Medlemmer ikke befandt sig i deres Celler, og saa kom det frem, at de sædvanligvis plejede at skaffe sig "Udgangstilladelse" om Natten til Fortsættelse af Sabotagen paa tysk Materiel. - 3) Som nævnte i forrige Nr. ønskede Tyskerne Frikorps Danmarks Folk optaget i Politiet, medens Politiet vægrede sig ved at modtage denne "Assistance". Ved et senere Møde om Sagen fremlagde Danskerne Straffetester for Frikorpsets Medlemmer, hvorefter man saa, at 70 % af dem var husvante i vore Fængsler! Kravet blev herefter frafaldet - i denne Omgang! - 4) Fra Quislings Norge: I Sept. henrettedes if. officielle Meddelelser 9 Nordmænd; senere er mange flere fulgt efter, 100 % uskyldige. Der er indført Dødsstraf for Forbrydelser mod Quislings Parti; den gennemføres med uindskrænket Myndighed over alle norske Foreninger og Organisationer. Mange sendes stadig som Slaver paa Tvangsarbejde ved Vejbygning i Nordnorge, derunder Fritjof Nansens Søn Odd N., Maleren Per Krogh, den tidl. Landshøvding i Tromsø, to nordnorske Redaktører og Brandchef Strømseng, Trondheim. Nye Jødeforfølgelser er foretaget paa Befaling af Kommissær Landgraff, Trondheim. - 5) Fra Berlin, Sept.: En kendt Forretningsmand vendte nylig hjem fra en Rejse til Berlin og fortæller: Russernes Bombardementer anretter ret stor Skade paa Fabrikker o.l. En Pølsefabrik, som Værnemagten netop havde overtaget (nær Østbanegaarden) blev under et Angreb fuldstændig udslettet. Brandbomberne volder ikke saa stor Skade, nærmest Tagbrande o.l. - Gadebilledet beherskes af Krigsinvaliderne; frygteligst at se paa er de, der har været angrebet af Flammekastere. Stemningen i Alm. er pessimistisk. "Vi staar ikke en Vinter tiligennem". Den jævne Mand afventer det Øjeblik, da saa SS'er er faldet, at man kan ordne Resten; Oroligheder er sjældne, men forekommer dog. Det sker, at Togene standser 10 km. udenfor Berlin og maa vente flere Timer. Aarsag: Demonstrationer o.l.; i enkelte Tilfælde er der skudt paa Civilbefolkningen, dog kun af SS. - Breve til Ulandet maa personlig og af Afsenderen bringes til Posthuset mod Legitimation; Censuren foregaar paa Stedet. Aflytning af Ulandsradio er almindelig. Civilbefolkningen vil "hellere dø" end at lade sig indlægge paa Hospitalet, der alle benyttes af Militæret. Befolkningen er gennemgaaende "sur" med stærk nedsat Arbejdsevne som Følge af daarlig Ernæring og mange natlige Bombeangreb. Man for-

envigtigegenskabsidissetidereratkunneholdemundmedhvadmanvedogikkespørgeformeget!-----

S i d s t e N y t : 1) 13/10 forlod Frikorpsset virkelig Danmark, fulgt af hele det danske Folks brændende Ønsker om, at ingen af dem kommer tilbage nogensinde!!! 2) De svenske Aviser har fortalt, at Tyskerne har forlangt af os dels et stort Kontingent "Frivillige" til Finlandskrigen, dels mange Specialarbejdere til Tyskland, at den diplomatiske Forbindelse har været afbrudt siden 30/9, og at General Lüdke blev hjemkaldt, fordi han havde ladet 2 Frikorps-Medlemmer skyde efter Forbrydelserne den 27/9 - samt at Nervekrigen fortsætter. 3) Alle Danske Officerer i Jylland skal if. tysk Ordre forlade Jylland, hvorfor naturligvis ogsaa alle Garnisoner maa væk. 4) Alle Danske, der bor i københavnske Kaserner, hvor der ogsaa findes Tyskere, skal være væk før 1/11; det gælder baade Civile og Militære og det omfatter særdeles mange Mennesker. Grunden er muligvis den, at der nu og da sker Sabotage paa Kasernerne. 5) Landsretssagfører Reitzel-Nielsen, København er blevet sagt op fra sin Stilling hos Højesteretssagfører E. Møller, fordi R-N som Juristforbundets Formand har ført en meget nazivenlig Politik. Han har nu paa Grund af "politisk Forfølgelse" faaet Stilling som Ministeriets juridiske Konsulent til 18000 Kr. pr. Aar; men den Dag Tyskerne er ude af Landet, er han færdig. 6) Ingeniør Højgaard, LS-Manden Hartel og Juncker, Aarhus Olie har erklæret sig villige til at danne en tyskvenlig Regering. 7) København er nu oversaaet af Spioner mere end end nogensinde!

-----oooooooooooo-----